

Af *Henry Christensen* til boligministeren (10. august 1963):

„Er det rigtigt, som det fremgår af dagspressen, at boligministeriet i forbindelse med typehusbyggeriet har tilstræbt en koncentration af byggekapa-
citeten, og at man gennem favorisering af enkelte firmaer med et stort antal byggetilladelser har påvirket det naturlige konkurrenceforhold inden for branchen?“

Da det fremgår af dagspressen, at boligministeriet af de få igangsætningstilladelser til typehusbyggeri, som agtes givet i 1963, forlods har givet 3 typehusfirmaer $\frac{1}{4}$ af tilladelseerne, finder jeg det væsentligt, at ministeriets hensigt med en sådan favorisering bliver klarlagt, da favorisering fra offentlige myndigheders side altid er betænkelig.

Boligministeren må være klar over, at han med en sådan favorisering af 3 firmaer alvorligt påvirker de naturlige konkurrenceforhold i branchen og dermed udvælgelsen af de firmaer, som fremover vil klare sig.

Ministerens må kunne oplyse sine grunde til således at gribe ind i den fri konkurrence, ligesom han i givet fald må kunne oplyse de kriterier, efter hvilke de begunstigede firmaer er udvalgt.

Boligminister *Carl P. Jensens* svar (15. august 1963):

Boligministeriet har — for året 1963 — givet det under Danske Arkitekters Landsforbund oprettede typehuskontor en kvota på 200 huse. Med hensyn til begrundelsen herfor tillader jeg mig at henvise til det svar, jeg har givet til det ærede medlem fru *Erna Sørensen*, der har spurgt specielt om denne sag. I svaret har jeg gjort udførligt rede for baggrunden for denne ordning, der sigtede på at sikre udnyttelsen af de muligheder for en billigørelse og forbedring af småhusbyggeriet gennem en generel typisering af dette, som var skabt ved det

undersøgellesarbejde, som arkitektforbundet gennem flere år med tilskyndelse fra alle sider havde udført med alment samfundsmæssigt sigte. Som nævnt i svaret er ordningen åben for alle håndværksvirksomheder og entreprenører, og denne landsomfattende ordning tilvejebringer således netop grundlaget for en fortsat udvikling under fri konkurrence mellem interesserede virksomheder. Om nogen koncentration af byggekapa-
citeten gennem denne ordning er der således på ingen måde tale. Ordningen er som ligeledes nævnt i svaret en overgangsordning, som under hensyn til de siden arbejdets påbegyndelse væsentligt ændrede forudsætninger sigter på at give typehuskontoret en kort overgangstid til at indstille sig på de ændrede vilkår, hvorunder kontoret fremtidig må virke.

Ud over denne særlige ordning er der endvidere givet en begrænset tildeling af byggetilladelser til to firmaer, der arbejder med seriefremstilling af enfamilieshuse. Disse ordninger blev truffet på et tidspunkt, hvor man påtænkte at søge at finde frem til en form, hvorved man kunne undgå at standse den seriefremstilling af enfamilieshuse, som efterhånden havde fået et ret betydeligt omfang, og som er baseret på en udnyttelse af fordelene ved en kontinuerlig produktion. Planen om en sådan ordning var dikteret af ønsket om i videst muligt omfang under reguleringsordningen at tilgodese bestræbelserne på en effektivisering af byggeriet, således som det bl. a. var givet udtryk i en henstilling fra boligministeriets arbejdskraftudvalg om, at man ved administration af byggereguleringen søgte at fremme rationelt byggeri.

Da to af de største firmaer af denne art, et inden for hovedstadsområdet og et på Fyn, som på dette tidspunkt havde ud-
tømt deres byggemuligheder, under alle omstændigheder måtte indgå i en særlig kvota for rationelt byggeri, fandt jeg det rimeligt, at der pr. konduite blev givet disse en tildeling som a conto på en sådan påtænkt ordning. I november 1962 blev der